

De rifuge Lac Blanc is van ver te zien. Voor we aan de rifuge komen passeren we nog enkele andere, oogverblindende, meertjes. We ontmoeten terug Gus, de Amerikaan. Hij is gestopt met de TMB en vertrekt nu alle dagen vanuit een hotelletje en doet dagtochten.

We krijgen zicht op Mer de Glace (zee van ijs). Deze is 7 km lang en 200 m diep en beweegt 120 m per jaar en beslaat een gebied van 40 km². Het is op één na de grootste gletsjer van de Alpen.

Onderweg ontmoeten we een vrijwilliger (of is het een ambtenaar?) die nieuwe tekens aanbrengt. Hij schildert gele bollen en maakt hiervoor gebruik van een spuitbus en van een pot verf met borstel. En net zoals iedereen heeft hij een rugzakje mee met eten, drinken en warme kledij.

Ha schoonmoeder. Heb je dan liever een bon voor een liposuctie?

?? 🗑️ \$gr!! 📧 🍷 🍷 🍷 🍷 🍷 🍷

Op Lapraz gaan we een pintje drinken in het restaurant. Het zijn hier uiteraard Zwitserse prijzen. Een klein glas bier kost er 5 euro en een groot glas kost er 10 euro! We hebben er maar ene gedronken. Om 17.00 uur gaat zowel het restaurant als de kabelbaan dicht. Louis zoekt terug naar de zwaarste stenen om zijn tent te behoeden tegen de zware storm die er maar niet komt.

Vrijdag 10 september 2010

- Van : Planpraz 2.000 m
- Naar : Les Houches 1.008 m
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 440 m
- Dalen : 1.620 m
- Duur : 8 uur

Om 06.30 uur, bij het ochtendgloren, staan we op en breken we onze tent af. Op de tent ligt een laagje ijs. Het heeft in het eerste deel van de nacht geregend en in het tweede deel van de nacht is het lichtjes beginnen vriezen. Op de hoogste bergtoppen zien we ook verse sneeuw liggen.

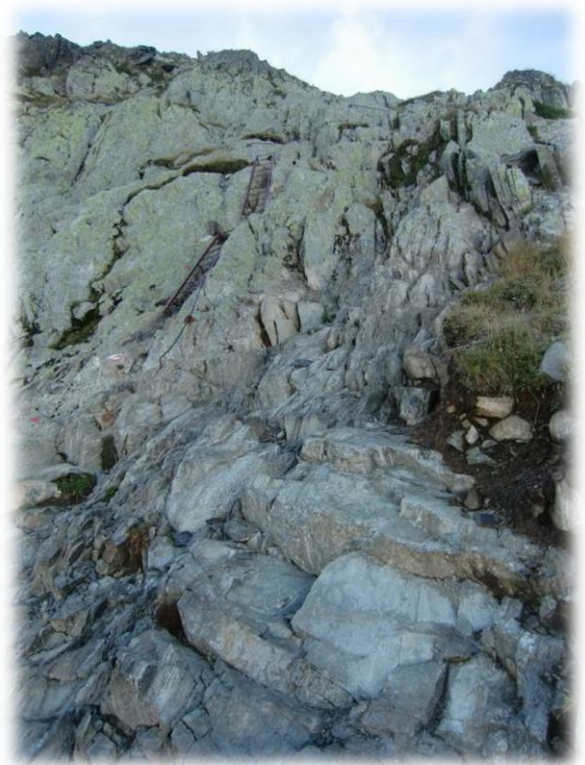
We beginnen aan de beklimming van de Col Brévent. Het is gevaarlijk stappen. De rotsblokken waar we overheen moeten liggen er spekglad, beijzeld bij. Enkel waar de zon aan kan zijn de stenen ijsvrij. We doen het dan ook zeer behoedzaam. Het is tevens bitter koud.

Plots zien we drie gemzen voor ons. Een groepje van twee die samen zitten te keuvelen en één gems die enkele tientallen meters voorbij het duo zijn ding zit te doen. Ondanks de koude blijven we zowat twintig minuten ter plaatse om de gemzen te kunnen gade slaan. Doordat we stil blijven en we ons toch wel op een zekere afstand van de dieren bevinden, laten de gemzen ons links liggen.

Als we het te koud krijgen klimmen we behoedzaam verder naar de col. Af en toe dienen we ook enkele laddertjes op de klimmen. Ook aan de laddertjes kleeft een dun laagje ijs.

We bevinden ons juist boven een wolkenband welke enkele prachtige feeëriekke beelden opleveren.

Op de Col Brévent (2.368 m) koken we ons potje en nuttigen we ons ontbijt. Nadien volgt een afdaling van iets minder dan 1.500 meter. Tijdens de daling komen we in de wolkenband/mist terecht.

(*) bedoelt gemzen. (**) Limburgs voor steenbok.

Als we enkele honderden meters gedaald zijn treffen we plots op ons pad een gems aan. Het beestje schrikt zich een bult en loopt ons, via een omweg, voorbij. We overnachten op de camping Les Marmottes in Les Bosson, een buurgemeente van Les Houches. De TMB zit er op maar we hebben nog één dag over.

Zaterdag 11 september 2010

- Van : Les Bossons 1.040 m
- Naar : La Jonction 2.589 m en terug naar Les Bossons 1.040 m
- Afstand : 7 km
- Stijgen : 1.636 m
- Dalen : 1.638 m
- Duur : 8 uur

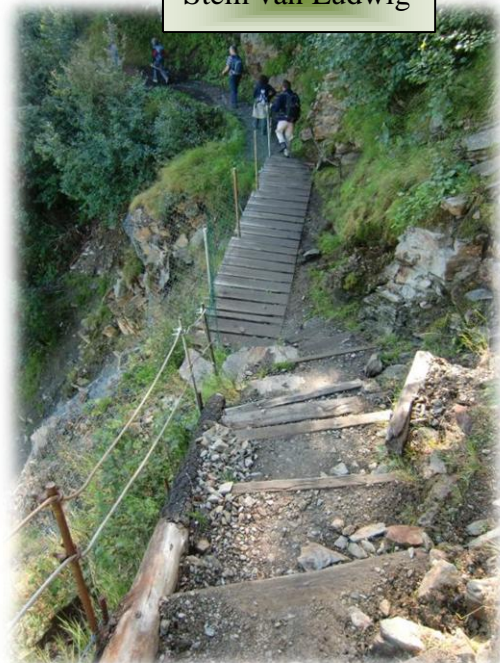
Die ochten om 07.30 uur.....

Ludwig jong, die gletsjer ligt daar toch zo schoon he.

Awel Louis, doe een paar druppeltjes olie op uw nieuwe heup en trek uw steunkousen aan. Ik doe mijn ijzeren korset aan en we zijn weg.

Stem van Ludwig

We beginnen aan een klim (en nadien een daling) van meer dan 1.500 m. Onderweg passeren we een restaurantje aan een kabelbaan en een hut waar we een drankje nuttigen. Het is weekend en heel wat dagjesmensen hebben blijkbaar hetzelfde idee als wij. Evenwel merken we dat de meeste mensen maar tot de voet van Glacier des Bossons gaan en dan terug keren.

Plots zien we voor ons uit een steenbok die op een rotsblok ligt te zonnen. Van zodra wij hem opmerken ziet hij ons ook toch hij is niet uit zijn lood te slaan en blijft rustig liggen. We naderen in alle stilte en wijken af van het pad om nog dichter tot bij de steenbok te kunnen komen. We willen immers een foto van zo dicht als maar mogelijk is.

Als we genaderd zijn tot op 5 à 6 meter vindt de steenbok het genoeg en zet hij zich recht. En meteen laat hij zijn groteske horens zien en dreigt ermee in onze richting. We trekken ons dan ook strategisch, in alle stilte en rust, terug en klimmen verder.

Hela, dit is hier mijne
steen, ik was hier het
eerst. Scheer je weg!

Hij is niet
content he!

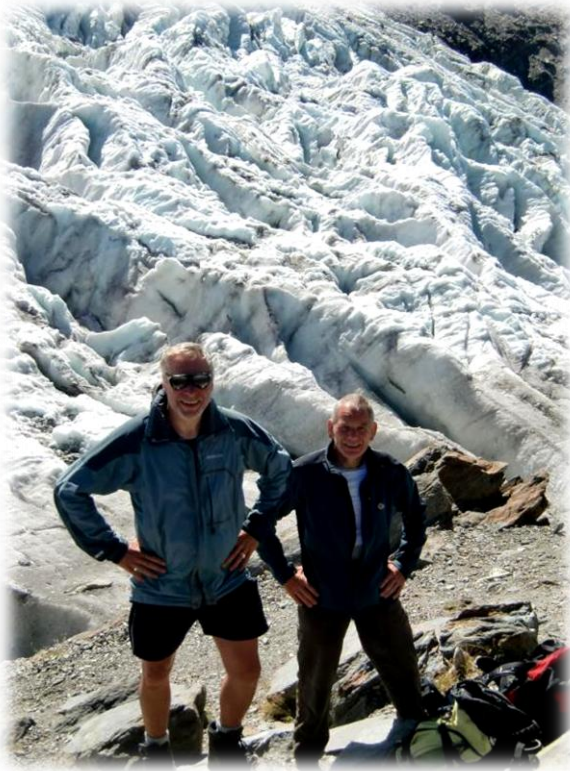
Het uitzicht, van op La Jonction, over de gletsjers is fenomenaal. Het is middag en we verblijven er zowat één uur.

We hebben zicht op de Mont Blanc die licht verscholen zit achter de Dôme du Goûter, Aiguille du Midi en nog enkele andere toppen van boven de vierduizend meter. En voor de fun (en de foto) gaan we ook eens op de Glacier des Bossons staan. De allereerste beklimming naar de top van de Mont Blanc gebeurde langs de Glacier des Bossons. Dit was zeker niet de makkelijkste en veiligste route maar dat wist men toen nog niet.

Tijdens de afdaling horen we gerommel in de het gebergte. Het betreft een stuk gletsjerijs die van de kam is afgebroken, zie rode pijl. In de rode cirkel zie je nog de stofwolk van ijsdeeltjes van het neerkomende stuk ijs. Ook onze steenbok (of is het een andere) merken we terug op. Deze keer proberen we hem niet te benaderen en laten hem met rust.

De TMB hebben we afgelegd in 10 dagen. Samen met onze extra stapdag naar de Glacier des Bossons hebben we zowat 170 km afgelegd. We hebben zowat 19.500 m geklommen en evenveel meter gedaald. Dit in totaal 11 stapdagen in zowat 88 uur of een gemiddelde van 8 stapuren per dag. Het was een mooie tocht, een aanrader voor elkeen die graag in de bergen vertoeft. We moeten eerlijkheidshalve ook toegeven dat de weergoden ons gunstig gezind waren. Bij slecht weer zou dit een heel ander verhaal zijn geweest. We kijken al uit naar de volgende tocht.

Contact Ludwig : benaltijdweg@gmail.com
Contact Staf : stafkaart@skynet.be
Contact Louis : louis.vromans@hotmail.com